

De meditatioe cordis

mū ꝓcomitās pctm̄. qđ miserā z captiuatā animam
trahere nō cessat ad infima tanq̄s circūligata sit funi
bus cathenis z ꝓpedibz. vincita in mēdicitate z fer/
ro. Sicqz mirabili imo miserabili ꝓfusioe facta est
ordinis prioris ꝓuersio q̄ in hoīe sic merso tenebrz
z carcere ceco: ꝓturbat̄ est in ira triplex vtriqz ocu/
lꝓ ꝓ impfectōem in sensualitate. ꝓ obnubilatōez ī in
feriori rōis portōe. et ꝓ quandā excecatoem in sup/
ri rōis portōe

Capitulū iij

Nobis ecce causam primā difficultatis:
quā in meditatioe sentimus. quā in habēdis
ꝓ ad dñm oculis expimur. Facit h̄ penalit̄
illa grauedo deorsum iugiter impellēs. queamoduz
videre est sensibiliter in aq̄ductu: q̄ tota facilitate de/
fluit in ima. Continet autē vel sursum leuiat nō nisi
cū violētia. Nō aliter cor ad infima ꝓnū leuiter ef/
fluit hac illacqz veluti sine retinaculo v̄ labore. qm̄
facilis descēsus auerni: ait poeta. Sed reuocare ḡ/
dū superasqz euadere ad auras h̄ op? h̄ labor est.

poeta

Capitulū iij

Perscrutemur ꝓsequenter ex ꝓdictis naturam
ꝓ seu ꝓprietatē meditatiois: qm̄ ex hoc ip̄o q̄
necessaria nobis ad deū tēdentibz existat vi
debimus. Diximus autē et repetimꝓ q̄ meditatio ē
fortis z vehemēs applicatio vel affectio animi ad ali
qd̄ inuestigādū vel inueniēdū fructuose. Addimus
fructuose ne meditatio ꝓgat aut in supstitōem aut ī
curiositate: aut ī melācolicā stoliditate. Dicamꝓ er/
go ꝓplectētes q̄ meditatio ē vehemēs z salubri ani/
mi applicatō ad aliqd̄ inuestigādū v̄ expimētaliter
ꝓꝓscēdū. Ponimꝓ h̄ vltimū ꝓpter naturā ip̄i? affe/
ctōis q̄ diuersa fortit̄ noīa ꝓportōnalz ad ꝓditōz co
gnitōis. Nō em̄ ꝓt aliter affectio ꝓꝓsti q̄s expimēta/

Meditatio